MUNCA, FACTOR DETERMINANT AL PERFORMANȚEI

„S-a demonstrat și la Montreal, ca pretutindeni, că factorul principal pentru a obține victorii, pentru a te putea ridica pe treptele cele mai înalte, în sport ca și în alte domenii, îl constituie munca, perseverența. De altfel, știți că în concepția noastră de formare a omului nou punem accentul pe muncă, ca factor determinant al întregii activități sociale".

NICOLAE CEAUȘESCU

EXIGENȚA ANTRENORULUI

Priveam tăcuți, ghemuiți pe o bancă scundă, antrenamentul condus de **Bela Karoly**. Tinerele gimnaste evoluaseră la bîrnă, apoi la sărituri și acum se pregăteau pentru paralele. Asemenea unor furnici harnice, **Nadia, Teodora** și celelalte sportive cărau poveri elastice, ridicînd în jurul nouilor aparat mușuroi de saltele. După felul cum păsceau, dreptunghiurile de gumă păreau a fi grele, mai cu seamă că, în hărnicia lor, gimnastele aduceau cîte două. Graba pentru a reîncepe cît mai repede lucrul își avea o explicație simplă : **fetelor le plăcea să zboare printre cele două bare ; știau că în munca lor antrenorul nu va interveni și** — ca la concursuri — **vor fi urmărite doar cu privirea.**

Priveam tăcuți, ghemuiți pe o bancă scundă, antrenamentul condus de **Bela Karoly**. Tinerele gimnaste evoluau acum la paralele. Cu o frumoasă arcuire, Nadia se desprinde de bară și plonjează. O clipă de nemișcare, apoi caută privirea antrenorului. **Va repeta exercițiul !** După părerea noastră, ca și a grupului de fotbaliști din lotul republican aflat alături pe bancă, totul a fost perfect. Dar antrenorul Karoly nu a dat afirmativ din cap, în semn de **bine**. Urmează la paralele **Teodora Ungureanu**, apoi din nou **Nadia Comăneci**. **Exercițiu de notă maximă (!)** mimează, prin cele zece degete ale mîinilor aduse în față, antrenorul **Cornel Drăgușin**, însoțitorul fotbaliștilor. **Nadia va repeta, însă !** Aprecierea de **„bine"** tot nu a fost dată. **Bela Karoly** nu a schițat nici un gest. Se va continua, așadar, munca în aceeași liniște profundă, netulburată măcar de o șoaptă.

Priveam în sală tăcuți, cu respect față de tot ceea ce vedeam la antrenamentul condus de **Bela Karoly**. Sentimentul de stimă îl impunea **truda** care modela pînă la perfecțiune exercițiile tinerelor fete. Mai aveam, desigur, o reverență și în fața talentului, a notei de seriozitate în care se lucra. Dar, abia către sfîrșitul orelor de pregătire aveam să deslușim ceea ce, de fapt, impunea respectul, ceea ce discret întregea succesul : EXIGENȚA ANTRENORULUI.

Priveam în sală, tăcuți, finalul acestui antrenament — **lecție model pentru sportivii fotbaliști** — cum avea să recunoască mai tîrziu **Cornel Drăgușin**. Se terminaseră și exercițiile la sol, iar acum gimnastele lucrau — suplimentar — în fața oglinzilor. Cînd **Bela Karoly**, în mijlocul sălii, a luat poziția de drepți, fetele au lăsat lucrul și i s-au aliniat în față, așteptînd tăcute. Antrenorul, în sfîrșit, a rostit cîteva cuvinte. Și toată lumea a înțeles ce înseamnă EXIGENȚA !...

Vasile TOFAN

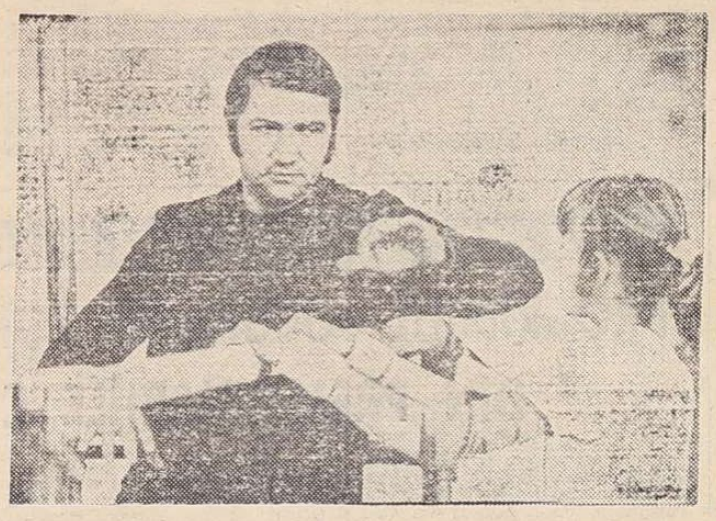

Bela Karoly *asemenea unui mare dirijor...*
Foto : I. MIHĂICĂ

SUTIMEA DE SECUNDĂ

— Vasile Diba, cum ar răspunde un sportiv de mare performanță la întrebarea : „Ce înseamnă pregătire conștientă"?

— *Cred că răspunsul este același, sau ar trebui să fie același atît pentru un sportiv de mare performanță, cum îi spuneți dv., cît și pentru un începător. Pregătirea conștientă este, în primul rînd, condiția esențială la începutul drumului spre piscuri. Ea înseamnă stabilirea unui obiectiv, a unui țel și cred că în visul oricărui debutant de a ajunge campion trebuie căutate primele resurse ale acestui deziderat ; trebuie, mai întîi de toate, să vrei să ajungi sus. Este adevărat, dorința nu-i de ajuns, este necesar să-ți impui să faci* totul *pentru a realiza ce ți-ai propus, chiar de la început, din primii ani. Să muncești la antrenament, oricît de greu ar fi — și să știți că la caiac antrenamentul nu este nici ușor și, de multe ori, nici plăcut — cu convingerea că orice lovitură de padelă, orice metru parcurs îți pot aduce într-o mare finală* sutimea de secundă care desparte victoria de înfrîngere. *Să ai încredere deplină în cel care te sfătuiește, convins fiind că și el dorește în aceeași măsură succesul și, în plus, știe mai bine ce trebuie făcut. Să faci întotdeauna ce-ți spune părintele tău sportiv, chiar dacă uneori ai putea crede că se poate și cu mai puțin. Pregătirea nu se oprește însă la coborîrea din barcă. „Antrenamentul invizibil" este la fel de important. Noțiunea de viață sportivă implică și pe cea de renunțare. Să dai tot ce poți pe stadion, să știi să renunți, în afara lui, la ce ar putea să-ți încetinească, să-ți frîneze progresul. Aceasta înseamnă, pentru mine, pregătire conștientă.* **(Vl. M.)**

CÎT, DAR ȘI CUM MUNCIM?...

Subliniam într-un comentariu recent apărut în coloanele ziarului nostru că una din cauzele evoluțiilor slabe ale reprezentativei masculine de înot a țării a constituit-o și faptul că selecționerii au apelat la serviciile unor sportivi plafonați, fără posibilități și mai ales fără perspective, de a atinge o bună valoare internațională. Antrenorii lotului își motivau atitudinea într-o ședință de analiză a activității din 1976 prin faptul că tinerii înotători — pe care, în treacăt fie spus, tot ei i-au pregătit — nu au progresat suficient pentru a merita cinstea de a ne reprezenta țara în competiții internaționale. Și după părerea noastră nu au greșit (în acest caz) întru totul...

Pe baza performanțelor înregistrate în 1975, F.R.N. a alcătuit la începutul sezonului 1976 un lot lărgit cuprinzînd tineri (născuți 1959—1961) cu evidente perspective. Dintre aceștia, doar **Levente Mady** — 17 ani (Crișul Oradea), care a și ajuns campion balcanic de seniori la 200 m delfin și, într-o mai mică măsură, **Horia Lucaciu** (17), **Ionel Luca** (17) — elevi la Șc. 54 București, la 100 m delfin și, respectiv, 100 m și 200 m bras, și **Ladislau Szakadati** (15) (Crișul), la 200 m spate și-au îndeplinit obiectivele propuse de antrenori, cîștigînd secunde prețioase. Ceilalți, **Ilarion Sveț** (Steaua), **Horațiu Neagrău, Adalbert Birini** (Crișul), **Alexandru Szabo** (C.S.M. Cluj-Napoca), **Carol Brechner** (Șc. 54) sau **Adrian Alexandru** (Petrolul) au progresat și ei, într-un ritm mai lent, dar fără să atingă cifre de valoare internațională.

De ce nu s-au putut afirma realmente în acest sezon tinerii înotători cu evidente perspective ? Motivele trebuie căutate în trei direcții principale și anume : a) **neglijarea sau în unele cazuri chiar ignorarea pregătirii fizice pe uscat.** Cei mai mulți dintre tinerii înotători nu au o forță corespunzătoare vîrstei lor și anilor de competiție, sînt lipsiți de mobilitate, fapt care generează folosirea unor mișcări greșite ; b) **greșeli în planificările antrenamentelor la unele secții,** care nu au urmat linia metodică recomandată de Colegiul central de antrenori. Mai ales în lunile de toamnă și iarnă, cînd sportivii ar trebui să acumuleze un volum mare (repetări pe distanțe de 400 m, 800 m și chiar 1 500 m pentru craulișți), unii antrenori, folosind metode de mult învechite, cer sportivilor repetări scurte (100 m, 200 m), rareori pe distanțe ce depășesc 400 m. Astfel stînd lucrurile, MUNCA tinerilor înotători este lipsită de cantitatea și îndeosebi de calitatea cerută pentru obținerea marii performanțe ; c) **lipsa concursurilor, mai ales în lunile februarie-iunie,** privează pe sportivi de unul din stimulentele de bază al obținerii bunelor rezultate.

Peste cîteva zile înotătorii vor începe un nou ciclu de pregătire. Este și motivul pentru care am adus în discuție calitatea muncii efectuate în sezonul trecut în principalele secții din țară, în speranța că de această dată biroul F.R.N. și colegiul central de antrenori vor exercita un control riguros pentru evitarea greșelilor din trecut.

Adrian VASILIU

EXEMPLUL MAESTRULUI

Cu discreție, cu modestie, așa cum îi este firea, dar cu autoritate, tînărul voleibalist dinamovist Marian Păușescu s-a impus pe fiecare treaptă a ascensiunii în sextetele de bază. Elevul lui Veneriu Tătaru — a cărui formare în sala din șos. Ștefan cel Mare a rodit, fără îndoială, sub influențele puternice ale unor individualități dinamoviste, alături de care și în admirația cărora începuse să învețe voleiul — a forțat, foarte curînd, intrarea în sextetul de bază al echipei de juniori a clubului, apoi — pe rînd — între titularii reprezentativelor naționale de juniori și tineret, ai formației de seniori Dinamo și, acum, în prima reprezentativă a țării.

Acum vreo cinci-șase ani, cînd Păușescu nu prea atrăgea atenția specialiștilor, antrenorul ne spunea că din acest băiat liniștit, cuminte și ascultător va face un jucător de lot național. „Va fi un al doilea Schreiber — afirma V. Tătaru. De altfel, se și aseamănă în multe privințe. El însuși mi-a declarat că vrea să devină un jucător de valoare, un jucător complet, așa cum i se pare Willy Schreiber, pe care și-l alege ca model".

Și nu au trecut mulți ani pentru ca să ne dăm seama că juniorul dinamovist, grație unor eforturi constante, alimentate de dorința nestăvilită de a progresa și de a se apropia cît mai repede de țel, confirmă spusele antrenorului său. Acum, la 23 de ani, cînd face parte din sextetul de bază al echipei noastre campioane, alături de maestrul emerit al sportului Wiliam Schreiber și din sextetul reprezentativei, Marian Păușescu știe că exemplul de muncă, perseverență și dăruire pe care l-a urmat cu hotărîre l-a ajutat să ajungă unde se află acum. Și poate că în gînd i-a mulțumit în multe rînduri maestrului... **(A. B.)**

SCHIMBUL DE MÎINE

Actuala ediție a Diviziei A de handbal ne prilejuiește o constatare interesantă : după consumarea primelor 6 etape, media de vîrstă a jucătorilor cei mai productivi depășește, atît la feminin, cît și la masculin, 30 de ani ! Întrebarea care se impune de la sine este **„unde sînt tinerii" ?** Unde sînt cei de la care se așteaptă preluarea ștafetei marilor performanțe ?

Nu este un secret că handbalul nostru se află în impas la acest capitol, cu toate că în țară există nu mai puțin de 98 de unități specializate în descoperirea și creșterea juniorilor. Din păcate, în marea majoritate a acestor unități **se lucrează într-un ritm care nu poate asigura realizarea marilor obiective stabilite pentru J.O. din 1980.** Rezultatul muncii de rutină, al comodității manifestate de o serie întreagă de antrenori de juniori este că în prima divizie ajung din ce în ce mai puțini jucători, iar aceștia, o dată promovați, trebuie să fie luați de la „abc"-ul handbalului din cauza bagajului redus de cunoștințe.

Antrenorii despre care amînteam — și sînt destui de numeroși ! — s-au obișnuit să lucreze cu grupe alcătuite pe criteriul... cifric, fără a se osteni să facă o selecție temeinică ; unii urmăresc doar rezultatul imediat (pe care nici nu-l obțin !) într-un campionat a cărui valoare este complet neglijabilă în comparație cu interesele majore ale handbalului nostru. Divizia de juniori ne-a oferit nu o dată prilejul de a vedea meciuri care lasă impresia unor întreceri școlare de masă, departe de cerințele unor dispute între echipe ale unităților specializate ! Iar dacă Divizia școlară oferă acest aspect, ce să mai spunem despre întrecerile juniorilor II și III, organizate de cîțiva ani, dar rămase fără rezultate palpabile ? Penuria de juniori talentați a determinat și o considerabilă scădere a nivelului Diviziei B. Acolo există obligativitatea înscrierii pe foaia de arbitraj a 7 jucători sub 23 de ani, dar din cauza absenței tineretului se practică un fel de „joc în 5", cu doi... figuranți în teren !

Și iată cum, în timp ce antrenorii loturilor reprezentative caută în echipele din toate eșaloanele elemente capabile să fie promovate, să primenească și să întărească rîndurile echipelor țării, cei investiți cu sarcina de a descoperi și a crește schimbul de mîine se complac într-o inadmisibilă suficiență, suprema lor grijă constituind-o... rezultatul meciului de duminică ! Handbalul românesc are nevoie de antrenori pasionați, multilaterali, care să muncească din răsputeri, slujind cu adevărat interesele propriilor echipe și, prin aceasta, interesele generale ale acestui sport, apărarea culorilor țării în marile competiții internaționale.

În fața acestei situații se impune ca atît federația de specialitate, cît și M.E.I. să analizeze serios munca ce se depune în secțiile de juniori, luînd măsuri grabnice de respectare a normelor și cerințelor activității de performanță și de folosire a criteriilor de selecție elaborate de C.N.E.F.S.

Horia ALEXANDRESCU

ANTITEZE...

Vineri, 24 septembrie, am vizitat în cursul după-amiezii stadionul Tineretului din București. Cu acest prilej am notat cîteva aspecte interesante. ● La ora 17,30 toate cele 4 (patru) terenuri de volei erau GOALE. ● *Antrenorul de atletism Alexei Techirdalian, cu toate că nu mai este încadrat la C. S. Școlarul, ci funcționează ca profesor de educație fizică la Șc. gen. 164, era prezent pe stadion pregătind patru sportivi ; absolut voluntar.* ● Vestiarele de la „Tineretului" arată deplorabil, ca să nu mai vorbim că „gospodarii" stadionului au mai desființat 5 (cinci) prin depozitarea de materiale în interiorul lor. ● *Veteranul Gheorghe Nicolae făcuse pînă în momentul cînd l-am întîlnit 8 din cei 10 km de alergare pe care și-i propusese pentru acea zi ; la 62 de ani e o performanță.* ● Terenul de tenis din perimetrul stadionului era, și el, pustiu ; oare n-o fi existat nici un amator ? ● *Pe gazoanele destinate rugby-ului activitatea s-a încheiat abia spre seară ; erau prezente 6 (șase) echipe.* ● Acolo unde exista un cabinet de fizio-terapie e acum o... magazie ; în paragină. ● *Pe terenul de baschet — o palpitantă partidă între copiii „din cartier", cum ne-au spus ;* nu era, însă, nici un antrenor care să „vadă" *între ei un copil de 15 ani înalt de 1,87 m.* ● Două dintre cele 3 intrări ale stadionului sînt ferecate de multe luni ; oare de ce or fi fost făcute ? ● *Două echipe de handbal — I.E.F.S. (antrenor V. Gogâltan) și Șc. sp. 1 (T. Manolache) — și-au prelungit lecția cu peste o jumătate de oră ; în propriul folos.* ● Dacă Sanepidul ar inspecta instalațiile sanitare de la acest stadion s-ar dicta amenzi cu care ar putea fi făcute altele noi. ● *La intrarea în stadion (intrarea principală) sînt cîteva (frumoase) straturi de flori ; dar numai acolo.* ● Terenul de handbal bituminat, care dispune acum și de tribună, a fost destinat, probabil, dezvoltării reflexelor ; altfel nu ne putem explica... unduirile suprafeței de joc. ● *Am căutat obișnuitul program al terenurilor, care e afișat de obicei la fiecare bază sportivă* : „e sus, *la conducere", ne-a spus un antrenor, arătîndu-ne clădirea administrației...* **(Al. H.)**